

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 U 003376 15 Uvp
Banja Luka, 31.01.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Vesne Antičić, kao predsjednice vijeća, te Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi A. T. iz O., B. broj ..., R. H. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj JMBG od 11.12.2014. godine tuženog Fonda za ... Republike Srpske, B., Nj. broj ..., predmetu ostvarivanja prava po osnovu invalidnosti, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 003376 15 U od 31.3.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 31.1.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog rješenja tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena na rješenje Filijale tuženog u D. broj JMBG od 11.01.2013. godine, kojim tužiocu nije priznato pravo na invalidsku penziju jer je nalazom, ocjenom i mišljenjem prvostepenog organa vještačenja B. broj ... od 30.11.2012. godine, utvrđeno da kod tužioca ne postoji invalidnost i da može sa punim radnim vremenom obavljati poslove radnog mjesta – fizički radnik.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio stavom da je osporenim aktom, u postupku rješavanja po žalbi tužioca izjavljenoj protiv rješenja prvostepenog organa od 11.01.2013. godine, proveden postupak vještačenjem zdravstvenog stanja tužioca od strane Odjeljenja za ocjenjivanje radne sposobnosti u II stepenu. Prema nalazu, ocjeni i mišljenju tog drugostepenog organa vještačenja broj od 28.11.2014. godine, je na osnovu uvida u priloženu medicinsku i radnu dokumentaciju, na osnovu pregleda tužioca te novopriložene medicinske dokumentacije konstatovano da kod tužioca ne postoji invalidnost u smislu člana 49. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Republike Srpske – prečišćen tekst („Sl. glasnik RS“ broj 106/05 - 118/09 u daljem tekstu: ZPIO), koji je važio u vrijeme pokretanja postupka po zahtjevu za ostvarivanje prava na invalidsku penziju, a koji se primjenjuje na osnovu člana 174. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 134/11), jer da utvrđeno zdravstveno stanje tužioca nije umanjilo radnu sposobnost u tolikoj mjeri da bi postojao gubitak radne sposobnosti, zbog čega nisu ispunjeni uslovi iz odredaba člana 131.-134. ZPIO za priznavanje prava na invalidsku penziju.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da mu je na osnovu oboljenja - posttraumatskog stresnog poremećaja hroničnog tipa utvrđena invalidnost zbog čega je od 2003. godine u Republici Hrvatskoj ostvario invalidsku penziju, a da će 25.7.2015. godine navršiti 60 godina života pa da sa njegovim psihičkim stanjem nije moguće zaključiti da kod njega ne postoji gubitak radne sposobnosti. Traži da mu se po osnovu istog oboljenja prizna pravo na invalidsku penziju za njegov radni staž koji je ostvario u D. BiH.

U odgovoru na zahtjev tuženi je ostao kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta, jer da tim rješenjem nisu povrijeđene odredbe ZPIO, niti pravila postupka po zahtjevu tužioca za ostvarivanje prava na invalidsku penziju.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

U obrazloženju nalaza, ocjene i mišljenja drugostepenog organa vještačenja broj ... od 28.11.2014. godine, koji je dat na osnovu člana 91. ZPIO i člana 20. Pravilnika o ocjenjivanju radne sposobnosti u penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“ broj 84/02-41/10), navedeno je da se u postupku po žalbi tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja, ponovo vrši uvid u priloženu medicinsku i radnu dokumentaciju, uvid u nalaz ocjenu i mišljenje prvostepenog organa vještačenja te na osnovu pregleda tužioca i novopriložene medicinske dokumentacije se utvrđuje da kod tužioca ne postoji invalidnost u smislu člana 49. ZPIO, pa s obzirom na postojeće dijagnoze: Syndroma lumbosacræ, Lumboischialgia lateris sinistri i Neurosis anxiozo depressiva, da može obavljati posao NK radnika. Tužilac je prilikom pregleda od strane navedene ljekarske komisije istakao da je radio na poslovima vozača ali na tu okolnost, kako je konstatovao taj organ vještačenja, nije priložio novi P-3 obrazac (podaci o radnom mjestu osiguranika). U tužbi je istakao da je radio na poslovima portira, vozača viličara te vozača T. M. vozila koje da je obavljao sa SSS spremom ali te činjenice ničim nije dokazao niti iste proizlaze iz radne dokumentacije i fotokopije radne knjižice tužioca.

Imajući u vidu navedeno, proizlazi da je osporeni akt zasnovan na nalazu, ocjeni i mišljenju prvostepenog i drugostepenog organa vještačenja, specijalizovanih za utvrđenje činjenice o postojanju invalidnosti, koji je sastavljen od ljekara vještaka i ljekara kontrolora, koji su do nalaza, ocjene i mišljenja došli na osnovu pregleda tužioca i priložene medicinske i radne dokumentacije. Zbog navedenog, nalaz, ocjena i mišljenje tog organa vještačenja se ne može dovesti u sumnju prigovorima iz tužbe, odnosno zahtjeva, s tim da prema odredbama ZPIO i Ugovora o socijalnom osiguranju između R. H. i BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 6/01), ne postoji obaveza tuženog organa da prihvati nalaz, ocjenu i mišljenje organa vještačenja druge države ugovornice već odluku donosi na osnovu propisa koje primjenjuje.

U tom smislu je nižestepeni sud u pobijanoj presudi dao valjano obrazložene razloge kojima se opravdava odluka o odbijanju tužbe u pogledu ocjene zakonitosti osporenog akta, koji je po stavu suda donijet na osnovu potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene odredaba ZPIO.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev odbija, kao neosnovan jer nisu ostvareni razlozi iz odredaba člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednica vijeća
Vesna Antičić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić